

# Norsk og nesten nytt Marianne Beate Kielland, Nils Anders Mortensen Bettina

Kilde : Dagbladet – papirutgaven, side 34

Dato : 21. jan.

Søk : lawo

Medietype : PRINT

Kildetype : Newspaper

Lesertall : 303000

34 KULTUR

ONSDAG 21. JANUAR 2015 Dagbladet

Hvor godt står det norske seg, når det litt eldre repertoaret lanseres som duggfriskt og nytt?

## Norsk og nesten nytt

KLASSISK



Ståle Wikshåland  
swi@dagbladet.no

**ALBUM:** Marianne Beate Kielland, sammen med sin faste makker, pianisten Nils Anders Mortensen, tar fatt i Catharinus Elling (1858-1942), som mer står for et kjent navn enn for kjente klanger i norsk musikkofentlighet.

Men bare et lite spørsmål, sånn helt til å begynne med: hvorfor valget av engelskspråklig tittel? «Unge Elling» klinger jo atskillig bedre enn sin engelske oversettelse. Og en utgivelse som denne nærmer du deg neppe, uten å være spesielt interessert, uansett.

**MEN DET ER SÅ VISST** bryet verd. Elling er kjent for flere ting, ikke minst for sin innsamling av norske folketoner. Og på denne utgivelsen fornemmer vi hvordan han har tak i noe nytt når det gjelder Lieder, og tar fatt, litt blygt, i et litt mer uforstått forhold til erotikk og sanselighet.

Forsiktig, riktignok, og mindre uhemmet enn sin norske kollega, Edvard Grieg. Men det er en vår og følsom tilnærming, som gjør inntrykk, ikke minst i den litt nølende tilnærmingen. Og framfor alt er det enkle tonenganger, som aldri blir banale.

**DET TAR** Marianne Beate Kielland seg fint av. Hun har en stot stemme, men passer seg for å overdimensjonere den i forhold til materialet. Slik kommer hun tatt innpå musikken. Og Nils Anders Mortensen er sikker, som alltid.



NYANSERT: Marianne Beate Kielland gir et sjarmerende portrett av den unge Catharinus Elling.

Foto: Espen Mortensen

**TONEGANGENE ER HELT** andre, på Bettina Smiths og Einar Røttingens «Voices of Women», også det en Lawo-utgivelse.

Først repertoaret. Vi presenteres for to Liedsykler, begge til Goethe-tekster av Fartein Valen «Drei Gedichte op. 6» og «Mignon, op. 7». Blant komponistens tidligste verker etter at Valen hadde forlatt tonaliteten, altså, og fortsatt ganske sprøde klanger.

**AKKURAT DET SYNES** jeg Bettina Smith skulle ha lagt seg litt mer på sinne. Hun drar til med en svært operatisk stemmeklang, som hadde behovd en mer høydramatisk musikk for å være på sin plass. Og det er ikke den ennå mer forsiktede Valen.

På denne måten drar hun Valen mer i retning av de to andre verkene på albumet, «Ophelia Scene» av Jostein Stalheim og Ketil Hvoslefs «From the Gospel according to Mary Magdalene».

Stalheim er virkelig høykjespressiv, men på en litt fpr velkjent måte. Og hos Hvoslef er musikk – som alltid – profilert mer i musikkdramatisk retning.

**MEN SÅ ULIKE VERK** hadde behovd en tilsvarende variasjon i fortolkningsmåter. Det savnes her.

Trio Zimmermann har allerede etablert seg blant de beste på banen. På BIS denne gang forsøker de utforskningen av Beethoven, med op. 3 og serenaden op. 8.

Allerede i den første strykerioen op. 3 hører vi at Beethoven hadde lært seg det meste som var tilgjengelig. Og endatil smir han alt sammen til en komposisjon med særpreget.

Det særpreget tas godt vare på av musikerne i Trio Zimmermann. Nettopp evnen til å frasere hver stemme især er det som gir denne innspillingen dens særpreget. Vi høre klangkvalitete-



### Marianne Beate Kielland, Nils Anders Mortensen

«Young Elling»  
(Lawo)

Et fint møte med en varsom og blyg komponist



### Bettina Smith, Einar Røttingen

«Voices of Women»  
(Lawo)

Litt unyansert omgang med musikk som er svært forskjellig



### Frank Peter Zimmermann, Antoine Tamestit, Christian Poltéra

L.v. Beethoven: Strykertrio op.3/Serenade op.8.(BIS)

Suveren strykertrio med særpreget.

ne i hvert av instrumentene.

Og for noe instrumenter, en Stradivarius til hver, som musi-

kerne utnytter alle muligheter i – uten et øyeblikk å miste den samtlende helhetsfølelsen.



FOTOGRAFERT UTE: Vegbjørn Selbekk kunne ikke fotograferes inne på restaurant TGI Fridays. – Fryktelig dårlig stil, mener han.

Foto: Jacques Hvistendahl

## Redaktør uønsket på TGI Friday's

Dagen-redaktør Vegbjørn Selbekk skulle portrettintervjues av Dagbladet på restauranten, men han kom ikke inn.

Tekst: Camilla Veka  
camilla.veka@dagbladet.no

Da Dagen-redaktør Vegbjørn Selbekk skulle portrettintervjues av Dagbladet i dag, falt valget på TGI Friday's i Karl Johan ved Spiker-suppa i Oslo. Men han kom ikke lenger enn til døra.

– Jeg møtte journalist og fotograf, og fikk beskjed om at vi var uønsket der inne, sier Selbekk.

Da restauranten fikk vite hva som skulle skje, med hvem og om hva, tok de ifølge Selbekk en telefon til ledelsen. Resultatet var at de ikke fikk spise der, ta bilder eller gjennomføre intervjuet, hevder Selbekk.

– De sa det var så kontroversielt at Friday's ikke ville assosiere seg med saken, legger Selbekk til.

Han forteller at han ble veldig

provosert av hendelsen, og har aldri opplevd lignende.

– Jeg er alterert, og synes det er fryktelig dårlig stil. Å bli nektet servering er jo noe vi forbinder med andre land. Og jeg synes det er spesielt synd i og med at restaurantkjeden har mottoet «Love all, serve all», sier Selbekk.

– Avslo å ta bilder

Administrerende direktør i TGI Friday's Rajko Mink kjenner seg ikke igjen i Selbekks påstand om at de ble nektet å spise og gjennomføre intervjuet i restauranten.

– De var hjertelig velkomne til å gjennomføre intervjuet, men vi avslo forespørselen om å ta bilder til saken i restaurantens omgivelser, sier Mink til Dagbladet.

Han begrunner avslaget med restaurantkjedens generelle policy om ikke å figurere i saker som

ikke omhandler dem.

– Å bruke oss i en artikkel som ikke har noe med oss å gjøre er ikke greit, men det gjelder alle, avslutter han.

Fotografen satt ut

Dagbladet-fotograf Jacques Hvistendahl forteller at han ble satt ut av det som skjedde. Han har ikke tidligere opplevd lignende.

– Jeg dro til restauranten i god tid for å finne et sted som egnet seg å ta bilde. Jeg sa at jeg kom fra Dagbladet, og ble henvist til et avlukke hvor vi kunne sitte uforstyrret. Ifølge den ansatte jeg pratet med på restauranten var det ok å ta bilder, så lenge vi ikke fikk med noen av de andre gjestene, sier fotografen til Dagbladet.

Han opplevde at policyen om at de ikke kunne fotograferes inne i restauranten inntrådte etter at Selbekks navn ble nevnt.

Mink understreker at det ikke hadde noe med saken å gjøre.